

самыя край на Сѣверъ, дѣто челѣкъ живѣе въ снѣга и са храни само съ ловитва отъ фоки и моржи. Сѣверный елень живѣе по-къмъ Югъ, живѣе той тамъ дѣто има ёще пасища, лѣсове и мѣхъ, който той си вади съ копытата изъ подъ снѣга. Туй прѣживно животно са вѣди на сѣверъ диво и домашно. Въ диво състояніе еленитѣ са вѣдятъ на стада, който лѣтѣ излазятъ и са отдалечаватъ отъ лѣсоветѣ, за да са спасятъ отъ овадытѣ. Есень на огромны стада тѣ са вращатъ въ лѣсоветѣ и въ туй време хората са ползуютъ да ги истребватъ. Ловцитѣ скритома пазятъ стадото на еленитѣ, когато плавишкомъ минава прѣзъ рѣката; съ ладія са спущатъ ловцитѣ въ запушената съ елени рѣка, и на стотини ги убиватъ въ водата, дѣто еленитѣ не могатъ да са защищаватъ ни съ нозѣ ни съ рога. Съка година еленьтѣ си хвърля рогата; тѣ са откъртятъ, отъ което и ставатъ на главата му раны, който скоро заздравватъ. Около Рождество Хр. тѣзи мѣста, на който сѣ стоели рогата, наченватъ да подпухватъ и къмъ лѣтото на тѣзи мѣста израстятъ новы рога. Еленьтѣ смѣло и пѣргаво са защищава съ рогата си и твърдѣ бѣржѣ бѣга; но не вынѣгы сполуча да са отърве отъ враговетѣ си, мечкытѣ и вѣлцитѣ. Като домашне животно, сѣверный елень само съ туй са отличава отъ дивыя си събратѣ, дѣто са до толкови опитомя, щото са оставя да го милва не токо ступана му, но и чужды хора. Сѣвернытѣ елены са приучватъ при жилището на челѣка, дѣто дохождатъ да ги издояватъ; тѣ не искатъ храна отъ челѣка; тѣ му служатъ, а са хранятъ самы, лѣтѣ съ трѣва и шума отъ дрѣвата, а зимѣ съ мѣхъ. Тамъ, дѣто са вѣдятъ сѣвернытѣ елены, нѣма кравы и конѣ; еленьтѣ за-